

danne Forslag, som da kunne fremsættes ved Lovens 3die Behandling. Jeg antager, det vilde være ønskeligt, som jeg ogsaa ved den første Behandling udviklede, at der kunde optages en Bestemmelse, som gik ud paa, at der skulde fastsættes Straf for Enhver, der raadede til at handle imod de bestaaende Love. Derved vilde der være givet en Betryggelse og et Varn ikke alene for Grundloven, men ogsaa for alle andre Love, som det maa ansees af den største Vigtighed at værne og frede om.

Med Hensyn til § 11 har jeg tilladt mig at foreslaae en Forandring i Redactionen, hvori det for mig Væsentligste er, at de Udtryk falde bort, som Paragraphen indeholder, nemlig Ordene: „usømmelige Udtryk.“ Dette er et altfor vagt og svævende Begreb, til at det bør optages i en Lov. Hvad der er sømmeligt eller usømmeligt beroer i Regelen paa Conventens og Smag, men det bør ikke gjøres til Gjenstand for en Lovbestemmelse. Jeg maa ogsaa antage, at Majestæters Ukrænkkelighed fuldkommen er betrygget og sikret ved de øvrige Bestemmelser, som indeholdes i Loven, ligesom jeg paa ingen Maade kunde ønske, at der skulde skee mindste Indskrænkning i denne Henseende. I de øvrige Dele af Paragraphen er jeg aldeles enig med Udvalget, uden forsaavidt jeg ikke har optaget Ordet „Rigsforstander.“ Det er paa ingen Maade, fordi jeg vil have ham unddragen den Beskyttelse af Loven, som her omhandles, men fordi jeg anseer det for overflødig, at han nævnes, da han efter Grundloven som saadan træder ind i alle Kongens Rettigheder, og altsaa ogsaa i den Beskyttelse af Loven, som her er givet. For nu ikke at denne Ubetydelighed skulde give Anledning til, at det, som jeg meest ønskede ud af Paragraphen, nemlig Ordene „usømmelige Udtryk“ — jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa med Hensyn til Udtrykket „forhaanende Domme eller Uttringer,“ at enhver Uttring er en Dom, og at derfor

Ordet „Domme“ er overflødig, og at jeg derfor har udeladt det i min Redaction af Paragraphen, hvilket forresten er en ligegyldig Ting — altsaa, for ikke at bevirke, at Udeladelsen af Ordet „Rigsforstander“ skulde have til Følge, at min Redaction af den første Deel af Paragraphen skulde blive forkastet, vilde jeg tillade mig at udbede mig af den ærede Formand, at ved Afstemningen dette Forslag maatte blive deelt, saaledes, at der først bliver affemt over den Deel, der gaaer til: „det Samme gjælder,“ og dernæst over det Øvrige.

Formanden: En saadan Begjering skulde rigtignok have været stillet før Sagens Forhandling begyndte, og kan kun skee med Thingets Samtykke.

Borgen: Ja — der er flere Steder, hvor jeg ønskede at fremsætte en lignende Begjering.

Formanden: Maa skee jeg maatte reservere Ordene i Forretnings-Regulativet for den ærede Lændstingsmand; — de lyde saaledes: „Forslag om Deling af Afstemningen over en Paragraph, et Endringsforslag, eller om Forening af tvende særskilte Endringsforslag under en Afstemning, kunne om de end ikke tidligere have været anmeldte, dog komme i Betragtning, naar de anmeldes, førend Behandlingen af vedkommende Paragraph eller Endringsforslag begynder og Thinget dertil giver sit Samtykke.“

Nu har Ordføreren rigtignok havt Ordet; men man har hidtil ikke taget saameget Hensyn dertil, idet Ordføreren jo kan tage Ordet saa tidt det skal være. Det er jo iøvrigt Noget, som jeg ganske maa overlade til den ærede Thing — om det, at Ordføreren allerede har havt Ordet, skulde gjøre nogen Forandring i Thingets Beslutning.

Ordføreren. Jeg antager, at fra Udvalgets Side vil der ikke være Noget at erindre derimod.